

на наложниците ти. (6) Понеже обичашъ о-нѣзи които ти ненавиждатъ, а ненавидишъ о-нѣзи които ти обичатъ; защото ти показа днесъ че за тебе не сѣ нищо князове и раби; защото днесъ познахъ че ако би Авессаломъ да оставише живъ, а ний всипца да измрѣхми днесъ, тогазъ щѣше да ти е угодно. (7) Сега прочее стани, излѣзъ та говори по сърдцето на рабитѣ си; защото се князъ въ Господа че, ако не излѣзешъ, не ще да остане съ тебе тази нощъ нито единъ; и то-ва ще ти стане по лошо отъ всичкитѣ злини колкото сѣ дошли върхъ тебе отъ младостта ти до сега. (8) Тогазъ станъ царьтъ та сѣднѣ при портата. И извѣстихъ на всичкитѣ людие и казахъ: Ето, царьтъ сѣди при портата. И дойдохъ всичкитѣ людие при царя; а Израилъ побѣднѣ, всякой въ шатърьтъ си.

(9) И всичкитѣ людие въ всичкитѣ Израилеви племена бѣхъ въ прѣспирание, и говорѣхъ: Царьтъ ни избави отъ рѣката на неприятелитѣ ни; и той ни освободи отъ рѣката на Филистимцитѣ; а сега ꙗкобѣхъ отъ мѣстото поради Авессалома. (10) А Авессаломъ, когото помазахми за царь надъ насъ, умръ въ сраженіето. Сега прочее защо не говорите да върнемъ царя?

(11) И прати царь Давидъ на Садока и на Авиатара священниците и рече: Говорѣте на Ювинитѣ старѣйшини и кажите: Защо сте вий послѣдни за да повърнете царя въ домьтъ му? (защото думитѣ на всякий Израилъ стигнахъ при царя въ домьтъ му).

(12) Вий сте ми братия, двий кости мои и плоть моя; защо прочее сте послѣдни за да върнете царя? (13) А най вече на Амасъ речѣте: Не си ли ти кость моя и плоть моя? ꙗко така да ми направи Богъ, и така да приложи, ако не бѣдешъ ти военачалникъ винаги прѣдъ мене вмѣсто Иовава. (14) И прѣклони сърдцето на всичкитѣ Юдини мъжже ꙗкато на едного чловѣка; и проводихъ на царя да му кажатъ: Върни се ти, и всичкитѣ твои раби. (15) И тъй, върна се царьтъ та дойде до Иорданъ. И дойде Юда ꙗко Гал-

галъ за да иде да посрѣщне царя, да прѣведе царя прѣзъ Иорданъ.

(16) Тогазъ побѣрза Семей синьтъ Гираевъ, Вениаминецътъ, отъ Вауримъ, та слѣзавъ Юдинитѣ мъжже да посрѣщне царь Давида. (17) И имаше съ него тисаща мъжже отъ Вениамина, и ꙗко Сива рабытъ на Сауловътъ домъ, петнадесетътъ му синове, и двадесетъ неговии раби съ него; и ꙗко стигнахъ на Иорданъ прѣдъ царя. (18) Послѣ прѣминѣхъ ладията за да прѣведе царското домородие, и да направи каквото би му се видѣло угодно. И Семей синьтъ Гираевъ падна прѣдъ царя като прѣминѣваше Иорданъ, (19) и рече на царя: ꙗко Нека не вѣдѣни господарьтъ ми ꙗко беззаконіе въ мене, и нека не помни беззаконіето което стори рабытъ ти въ денътъ когато излазише господарьтъ ми царьтъ изъ Иерусалимъ, ꙗко да тури това царьтъ въ сърдцето си; (20) защото азъ рабытъ ти познахъ че съгрѣшихъ; и ето, азъ дойдохъ днесъ по напредъ отъ всякий ꙗко Иосифовъ домъ за да слѣзѣхъ да посрѣщна господаря си царьтъ. (21) И отговори Ависей Саруинътъ сынъ и рече: Не трѣбѣва ли Семей да се умъртви за това защото ꙗко проклѣ помазанника Господень? (22) А Давидъ рече: Рѣщо ꙗко между мене и васъ, Саруини синове, та ми ставате днесъ противници? ꙗко трѣбѣва ли този денъ да се умъртви чловѣкъ въ Израилъ? защото не знамъ ли азъ днесъ че съмъ царь надъ Израилъ? (23) И ꙗко рече царьтъ на Семей: Нѣма да умрешъ. И заклѣ му се царьтъ.

(24) И ꙗко Мемфивостей Сауловътъ сынъ слѣзавъ да посрѣщне царя; и нито нозѣтъ си бѣше умилъ, нито брадата си сгладилъ, нито дрехитѣ си бѣше испралъ отъ който денъ царьтъ трѣгна дори до денътъ въ който се върна съ миръ. (25) И когато дойде въ Иерусалимъ да посрѣщне царя, царьтъ му рече: ꙗко Защо не дойде съ мене, Мемфивостее? (26) А той отговори: Господарю мой царю, рабытъ ми мѣ измами; защото рабытъ ти рече: Да осѣдлажъ за себе си оселътъ, и ще се качъ на него та да идѣ при царя; защото рабытъ ти е хромъ. (27) И ꙗко наклевети той

ꙗ Гл. 15: 14.

ꙗ Гл. 5: 1.

ꙗ Гл. 17: 25.

ꙗ Рутъ 1: 17.

ꙗ Слѣд. 20: 1.

ꙗ Инс. Нав. 5: 9.

ꙗ Гл. 16: 5. 3 Цар.

2: 8.

ꙗ Гл. 9: 2, 10. 16: 1, 2.

ꙗ Или прѣминѣхъ Иорданъ.

ꙗ 1 Цар. 22: 15.

ꙗ Гл. 16: 5, и дрѣ.

ꙗ Гл. 13: 33.

ꙗ Вижъ Гл. 16: 5.

ꙗ Исх. 22: 28.

ꙗ Гл. 16: 10.

ꙗ 1 Цар. 11: 13.

ꙗ 3 Цар. 2: 8, 9, 37, 46.

ꙗ Гл. 9: 6.

ꙗ Гл. 16: 17.

ꙗ Гл. 16: 3.